ἀνόητος vel simile quid? Quis talia ferret? Nemo hercle. Itaque ne in Demosthene quidem ferendum est, nisi quis esse velit, ut Graeci subridentes dicunt, *χρυσοῦς*, vel, ut indignabundi loquuntur, *σιδηροῦς*, vel, ut Romanis in ore est, *plumbeus*.

C. G. C.

ISAEI LOCUS RESTITUTUS.

Edidit nuper Isaei orationes vir doctissimus C. Scheibe diligenter recognitas et multis locis feliciter restitutas, quas quum mihi amanter dono misisset nactus aliquid otii studiose omnes relegere coepi et vidi complura recte et ordine constituta et emendata, hic illic (ita uti fit) ab Editore dissentiens et aliud latere in corrupta Codicum scriptura suspicans, quorum unum nunc promere iuvat. Editur in Orat. VII. 35: *καὶ μὴν οὐδὲ ἀλλότριον ἀλλ' ὄντα ἀδελφιδοῦν (υἱόν με ἐποιήσατο) — οὐδ' αὖ ἀφιλότιμον ὃς τὰ ὄντα ἀφιέναι ἔμελλον, ὥσπερ οὗτοι τὰ τοῦ κλήρου πεποιήκασιν, ἀλλὰ βουλησόμενον καὶ τριηραρχεῖν — καὶ χορηγεῖν — ὥσπερ κἀκεῖνος.* Comiter me reprehendit Editor quod sola Bekkeri editione uti soleam neque Baiteri Sauppiique elegantissimam Oratorum Atticorum editionem adhibeam in qua occupata sint multa quae mihi nova esse videantur. Polliceor me posthac nullum Isaei locum esse tractaturum nisi inspecta Scheibii editione, in qua Turicensium et aliorum inventa ordine disposita prostant. Nihil tamen me illa iuvabunt ad emendandum locum quem supra descripsi. Mendosum est sine controversia *ἀφιέναι* in verbis *τὰ ὄντα ἀφιέναι ἔμελλον*. Negant Turicenses et proferunt duos Platonis locos ubi *τὰ ὅπλα ἀφιέναι* legatur et Solonis *Σαλαμιναφέτας*. At hoc quidem nemo nescit *ἀφιέναι τι* Graecum esse et significare *id quod manibus teneas* aut in potestate habeas *missum facere*, *dimittere* vel *abiicere*, sed nemo umquam dixit *τὴν οὐσίαν*, *τὰ ὄντα*, *τὰ ὑπάρχοντα ἀφιέναι* pro *ἀπολλύναι*

vel διαφθείρειν. Praeterea si quam maxime ἀφιέναι hoc significare potuisset, nihil est ab Isaei sententia alienius. Estne hoc, quaeso, hominis ἀφιλοτίμου rem familiarem perdere et dilapidare? Plane contrarium Athenis quidem usu venire solebat, ubi οἱ φιλότιμοι solebant τὰ ὄντα καταλειτουργεῖν, et hoc ipsum appellatur φιλοτιμεῖσθαι si quis splendide et magnifice suas opes in reip. usum aut decus effundit et exhaurit. Nota referam ut unusquisque Isaei manum ipse excogitare possit. Solebant οἱ ἀφιλότιμοι ἀποκρύπτεσθαι τὰ ὄντα ἵνα μὴ λειτουργοῖεν, contra οἱ φιλότιμοι dicuntur τὰ ὄντα φανερὰ καθιςάναι καὶ λαμπρῶς καὶ φιλοτίμως πάντα ὑπηρετεῖν τῷ δήμῳ. Notum est quo pacto sordidiores opes suas celaverint et quae sit οὐσία φανερά et quae ἀφανὴς οὐσία. Quemadmodum igitur dicitur φανερὰ τὰ ὄντα καθιςάναι, sic contra ἀφανίζειν τὴν οὐσίαν Atticum est pro ἀφανῆ ποιεῖν καὶ ἀποκρύπτεσθαι. Audi Demosthenem XLV. 66: ταῦτα μέντοι — ἐπὶ τῷ τὴν πόλιν φεύγειν καὶ τὰ ὄντα ἀποκρύπτεσθαι προῄρηται πράττειν — ἵνα μήτε χορηγῇ μήτε τριηραρχῇ. Est operae pretium componere Lysiam XX. 23. cum Isaeo in hac ipsa oratione VII. 39. Lysias ita dicit: ἐξὸν αὐτῷ τὴν οὐσίαν ἀφανῆ καταςήσαντα μηδὲν ὑμᾶς ὠφελεῖν εἵλετο μᾶλλον συνειδέναι ὑμᾶς ἵν' εἰσφέροι τε τὰς εἰσφορὰς καὶ λειτουργοίη. Isaeus sic: οὐδὲ βίᾳ μὲν ἐζήτει τἀλλότρι' ἔχειν, ὑμᾶς δ' ᾤετο δεῖν μηδὲν ὠφελεῖν, ἀλλὰ φανερὰ τὰ ὄντα καταςήσας ὑμῖν ὅσα προστάττοιτε πάνθ' ὑπηρέτει φιλοτίμως. Itaque ἀφιλοτίμου ἀνθρώπου erat ἀφανίζειν τὴν οὐσίαν, ut apud ipsum Isaeum est XI. 47: ὡς ἐγὼ τρεῖς κλήρους εἰληφὼς καὶ χρημάτων πολλῶν εὐπορῶν ἀφανίζω τὴν οὐσίαν ἵν' ὡς ἐλάχισθ' ὑμεῖς αὐτῶν ἀπολαύητε. Quid igitur scripsit Isaeus pro: οὐδ' αὖ ἀφιλότιμον ὃς τὰ ὄντα ΑΦΙΕΝΑΙ ἔμελλον? Luce clarius est, nempe ΑΦΑΝΙΕΙΝ, ὃς τὰ ὄντα ἀφανιεῖν ἔμελλον. Plus mihi in ea re Bekkerus quam Turicenses profuisset, nam Bekkerus rem ipsam assecutus est sed Oratoris manum non reperit. Coniecit enim ἀφανίσαι pro ἀφιέναι. Nesciebat enim, et etiamnunc multi nesciunt, ἔμελλον ἀφανίσαι soloecum esse.

In eodem opinionis errore versabatur Isaei Editor quum retineret V. 5: ἔμελλον ἀπολογήσασθαι, et XI. 25: ἔμελλον ἐπιδι-

κάσασθαι, pro ἀπολογήσεσθαι et ἐπιδικάσεσθαι. Melius etiam reposuisset futurum II. 32: ὠμόσαμεν εὖ ποιεῖν ἀλλήλους ἐκ τοῦ ἐπιλοίπου χρόνου, imo vero εὖ ποιήσειν, et VIII. 1. ubi verum est ἀφανιεῖν ἐλπίζουσι pro ἀφανίζειν, et XI. 22, ubi scribendum est: προσδοκῶν τούτοις τοῖς λόγοις ῥᾳδίως ὑμᾶς ἐξαπατήσειν pro ἐξαπατῆσαι.

Quamquam hi omnes manifesti errores sunt tamen iis qui talia intacta reliquerunt aliquid veniae dandum est propter Codicum omnium communem corruptelam. Non est ullus cuiusquam Oratoris Codex, non ulla editio huiusmodi erroribus vacua. Duo exempla vide. Apud Antiphontem est I. 14: ἦν αὐτῷ παλλακή, ἣν ὁ Φιλόνεως ἐπὶ πορνεῖον ἔμελλε καταςῆσαι, pro καταςήσειν. Apud Demosthenem p. 764, 15. Dindorfius edidit: ὃς εἷς ὢν καὶ οὐ δήπου μέλλων καταλύειν ὑμᾶς ἀλλὰ τοὐναντίον αὐτὸς ἐν ὑμῖν — ἀπολέσθαι, ubi alii libri servant lectionem vel invitis libris omnibus restituendam μέλλων καταλύσειν — ἀπολεῖσθαι.

Ad Isaeum propediem revertar.

C. G. C.

RIDICULUS ERROR E PLATONE REMOTUS.

Editur in Platonis libr. de Leg. XI. p. 932 C: ἐὰν δὲ τῶν ἀμελειῶν περὶ γονέας μὴ ἀφιςῶνται — εἰς δικαςήριον εἰσαγόντων αὐτοὺς εἰς ἕνα καὶ ἕκαςον τῶν πολιτῶν οἵτινες ἂν ὦσι πρεσβύτατοι ἁπάντων. ἂν δέ τις ὄφλῃ τιμάτω τὸ δικαςήριον ὅ,τι χρὴ τίνειν ἢ πάσχειν. Mirificum est hoc iudicii genus, quod quomodo peragi potuerit difficile dictu est, si reus εἰς ἕνα καὶ ἕκαςον adduci debuerit. Neque hoc facile est ad intelligendum quomodo dici potuerit οἵτινες ἂν ὦσι πρεσβύτατοι ἁπάντων nisi de certo ac definito iudicum numero. Omnes has difficultates una litterula exemta removebit. Iudices *centum et unus* in illo consilio sedebant. Emenda: εἰς ἕνα καὶ ἑκατὸν τῶν πολιτῶν οἵτινες ἂν ὦσι πρεσβύτατοι ἁπάντων.

C. G. C.